

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Exempla conversorum per visum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

quia tu ibis ad Infernum, ita & ego volo, ratione societatis. Cui Dominus: quomodo scis, quod ego illuc vadam? quia tota patria, respondit, sic loquitur, quod sis pessimus homo, & ideo iturus ad Infernum. Compunctus se correxit. Summa prædicant. Conversio.

§. III.

Exempla Conversorum per visum.

CAtharina de Sandaval nobilis, decimum quartum annum jam egressa; formâ, & opibus, clarior; nuptias, quasunque ei Pater suus gereret, velut se indignas, repudiabat. Cum ecce fortuito in effigiem Crucifixi oculos conjicit, cui imminabat titulus J. N. R. J. inharere verbis, quid amabile nomen portenderet? quis Nazarenus flosculus? quæ regis dignitas? quæ cœcitas Judæorum? quid ipse pro se? quid illa hætenus pro illo? quàm vita ejus dissona à sua? Si omnes, qui fornicantur abs te, Regum optime, peribunt, quò misera deveniam? Teipset, hostibus adhæsi; prohi scelus! Hæc inter mirè illustrata, accensa, mutata, pati avida; cum animo mutat vestes, mortificationi sese dedit, precationi per noctes intenta, Carmelitans se adjunxit. Francisc. Ribera l. 3. de vita S. Theresiæ.

Joannes Roberti in historia S. Huberti narrat: illum, cum famulorum, & canum, grege ad venationem profectum, insignis magnitudinis cervum vidisse; in cujus cornuum medio apparuit Crucifixus, qui dixit: Quamdiu, ô Huberte! quamdiu in captandis feris occupabere? semperne ignorabis? te ideo esse conditum, ut Deum tuum cognoscas, illum ames, eoque in æternum potiaris? Ecce ergo saluti tuæ concessum tempus ita nullò tuò commodò, profundis? Cecidit Hubertus cum Saulo exclamans: Domine, quid &c. Ad Lambertum missus pro Catechesi.

In annuis Collegij Monasteriensis An. 1599. Acatolica mulier Mundo muliebri addictissima, duos filios disciplina nostræ tradiderat: qui videntes matrem ad speculum sese curiosius comentem quotidie, Crucifixi iconè materno speculo appenderunt. Quò spectaculò illa permota, atque in Salvatore vulnerato, quasi in crystallo, fœditatē suam confpicata, vitæ prioris pertæsa, hæresim ejuravit, moresque composuit.

S. Fulgentius Ruspensis Ep. nobili genere ortus in juventute Præfecturam Sæcularem adeptus; dum monasteria frequentius visitat, mores religiosos observat; in hæc verba prorupit: cur, obsecro, sine spe futurorum bonorum laboramus in sæculo? quid aliquando nobis præstare poterit Mundus? Si gaudere desideramus, (licet melius sit bene flere, quàm male gaudere) quantò melius tamen gaudent, quorum sic in Deum tranquillata est conscientia; qui nihil timent, nisi peccata. Imitemur tam laudabiles viros; abiciamus pristinos mores; & mutemus labores. Nitebamur prius inter amicos nobiles; nitamur modò interfervos Dei pauperes effici pauperiores. Si coacti sumus exigere debitores, conemur modò convertere peccatores. Monachus factus matrem ante monasterium ejulantem, non audit &c. Boll. l. Jan.

S. Liberata, & Faustina, virgines sorores nobili stemmate ortæ viderant mulierem quandam inconsolabiliter conjugis mortem lacrymantem: statuerunt igitur à conjugio abstinere, & sanctius vitæ institutum arripere. Boll. 18. Jan.

Dositheus, cum juvenis esset mundo deditus, conversus est, visâ picturâ infernalium tormentorum. Boll. 23. Febr.

B. Jacoponus, in Sæculo vir nobilis, Juris Doctor, celebrisque Causarum Patronus; sed superbus, avarus, & vanitatum Mundi mancipium: cum uxorem suam in ludis publicis ruinâ theatri oppressam, asperò ad carnem ciliçio indutam, deprehendisset; tam subito ejus casu, quàm asperitate vitæ, compunctus, Sæculo valedicens, ordinem S. Francisci ingressus, mirus exiit sui, vanitatumque, contemptor. Annò Domini 1300. Raderus in vita.

Aderat morienti homo nobilis, at libidine infamis. Hic inspectâ viri sancti sub mortem horribilè lucidâ, tanquam si in imagine arcani judicii actionem vidisset; summum repente sensit dolorem, ob vitæ prioris impuritatem. Nec differenda ratus sanctiora consilia; Sacerdotem, qui moribundo adfuit, mox à funere abduxit, & magnâ vi lacrymarum peccata expunxit. Drexel. trib. Chr. l. 2. c. 5. §. 2.

Refertur de Concionatore Franciscano Parisiis, qui solebat quotannis egredi ad quandam civitatem, causâ prædicandi in Quadragesima. In illa civitate innotuit Domicellæ, non integræ famæ; interdum eam invisebat; eâ spe, ut eam à dissoluta vita retraheret; licet parum proficiens. Sub finem Quadragesimæ ei valedicens, ab ea rogatus est: ut proximâ vice, cum rediturus esset ad conciones, speculum ei adferret, qualia multa essent Parisiis. Ille se facturum promissit. Cumq; reverteretur, convocatâ omni familiâ, obtulit ei domicellæ alterius calvariam dicens: speculum petisti. En tibi clarissimum speculum, caput talis Domicellæ N. quæ paucis abhinc annis talis erat, qualis tu modò leviuscula in lusuibus, & tripudiis. Et talis tu brevi eris, qualis illa nunc est. Hòc aspectu, & commotione, compuncta dimisit vana, seque correxit. Henric. Jonghen in Dedic. Ecclesiæ S. J.

§. IV.

Conversi ex devota lectione.

Incidit, ut diceret Politianus, nescio quando se & tres alios contubernales suos, nimirum apud Treviros, cum Imperator pomeridiano Circensium spectaculò teneretur, exiisse deambulatum in hortos muris contiguos, atque illic, ut fortè combinati spatiabantur; unum secum seorsum, & alios duos seorsum, pariterque digressos; sed illos vagabundos irruisse in quandam calam, ubi habitabant quidam servi Dei; & invenisse ibi scriptam vitam Antonij. Quam legere cepit unus eorum; & mirati, & accendi, & inter legendum meditari arripere talem vitam; & relicta militiâ sæculari servire Deo. Consecit oculos in amicū, & ait ei: Dic, quæso te, omnibus istis laboribus nostris, quò ambimus pervenire? quid quærimus? cujus rei causâ militamus?

major-